

Ali Bektaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.9.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adam Bilir

Ağzım yandı, aman siz dikkat eyleyin,
Adam gibi adama saygı gösterin,
Hadsizler ile oturup sohbet etmeyin,
Saygı sevgi ile el divan durmayın,
Selam bile vermeyin, kendini adam bilir.

Ademoğlu bazıları başıboş it gibidir,
Kimisi Katır, kimisi uyuz eşek gibidir,
Çakal ile özleştirmek, Adama sövmek gibidir,
Alçağı okşamayın, onu bir tokat bilir,
Selam bile vermeyin, kendini adam bilir.

Övdüler, ardında gittiler eşekleri at yaptılar,
Şakşakladılar, göklere çıkarttılar kanat yaptılar,
Soysuzları, şaşkınları başımıza saltanat yaptılar,
Şerefsizlere semer bile vurmayın kıdem bilir,
Kalam bile söylemeyin, kendini adam bilir.

Bilirler işlerini, tilkiden beter kurnazdırlar
İçi ile dışı yalan, beyni ile zeka azdırlar,
Her yalanına bir kılıf bulur, gayet utanmazdırlar,
Tükürsen de yüzüne onu iltifat bilir,
Adını bile zikretme, kendini adam bilir.

Karda gezerler kimse bilmez izlerini
Değer bilmezlere gösterme cehverini,
Kendini belli et, dökmeden her derdini,
Sarhoş binse bir kayığa, kayığı yat bilir,
Aynı meclise gitme, kendini adam bilir.

Şöz yerinde söylenir, Demir tavında dövülür,
Öveceksen iyi tart, anlanır, dinlenir öyle övülür,
Küfür edeceksende, yüzüne tükürür öyle sövülür,
Tükürmezsen yüzüne küfürü sıradan bilir,
Yüzünü siler, devam eder yoluna, kendini merdi adem bilir.

25/08/2012

Ali Bektaş

Ankara

Belaya, müsubete ve günaha sabrın kalmadığı yer
Hava bulut bulut, Rüzgar sarhoş, bir şeyler var eksik
Kasvet mi kasvet, bulanık kainat bütün yollar kesik
Sabahın bilmem kaçınıcı saati, bir sala; belli ölen var
Ankara; kara kış, muzdarip, ağlamaklı, tarumar.
Kaçınıcı saymadım; hatıraları yaktığın, yıktığın yerdeyiz
Balkonda güvercin çırpınıyor kanadı kırık, uçmak derdi
Çırpınıyor, yakarış içinde, belki de dua ediyor şimdi
Sala bitti, güvercin öldü, ben boğuluyorum her yer deniz
Ankara; yas havasında, başka ümitlerde söndü, karamsar
Neden sonra sessizliği bozan bir ses bölüyor sabahı
İsyan isyan, sükutu yararcasına derin bir haykırış
Sarhoş, gecelerin kadını, belli onun da içinde karakış
Kadere inanıyor, belki de adı kader? Çilesi az olmamalı? ..
Ankara yine umarsız; nereden bilsin bunu kader...
Neden sonra güneşi görüyorum, cılız bir ışık gibi
Sana benziyor, gülüşünün sahte olması gibi, riyakar
Yalancı ışığı, aldatıyor, hava soğuk; dışarıda kar
Bir telaş göze çarpıyor yan komşuda, koşuşturmalar
Bebekleri olacakmış, bir can daha merhaba diyecek
Ankara serzenişte, Ankara da doğmak istiyor yeniden.

15.03.2013 NİŞANTAŞI/İSTANBUL

Ali Bektaş

Atam'ı Gördüm Rüyamda

Gecelerden bir gece,
uykumun bilmem kaçınıcı saati...
Bir rüya gördüm, ne mutlu bir gece.
Ata'm, şahlanmış bir küheylanın üzerinde,
sağ işaret parmağı ileride...
Başında kara kalpağı,
Sanki yine bir savaşa hazırlanmıştı.
Yaklaştım Ata'ma, kızmıştı,
Gürledi sert bir ses, bütün sesleri bastırdı:
"Ben size bunu mu emrettim?
Ben ölmeyi emrettim.
Ben kime Cumhuriyeti emanet ettim?
Siz Ülkeyi kimlere teslim ettiniz? .."
Sertti, belli çok kızmış!
Ağlıyordum.
Sılkindim kalktım, Ata'mı arıyordum.
Ata'm gitmişti, belli ki çok içerlemişti.
Düşündüm, tekrara ağladım.
"Gel, kurtar Ata'm" diye yalvardım.
Rüyamda uyanmasam,
Hep Ata'mın yanında olsam...
Rüyalarımda bile sen varsın,
Kalplerde sen varsın,
Sen ölmedin;
Ata'm hep yaşayan bir sevdasın!

Ali Bektaş

Ben Seni Hiç Sevmemişim

Aşkı hiç yazmadım
seni anlatan hecelerce
beklemedimdim, belki gelirsin
gelmedin günlerce
resimlerini yırtıp attım
bakmadım bile birisine
senide düşünmedim gecelerce
dalıp gitmedim, hiç düşünmedim
Ben seni hiç sevmemişim!

Düşünmedim bir an olsun
ahlarla vahlarla inlemedim
hüsran kokan şarkımızı
bir defa bile dinlemedim
gözlerimde nem bile olmadı
bir katre bile damlamadı
şimşekler çakmadı yüreğimde
rüyamda bile görmedim
ben seni hiç sevmemişim!

Ayak bastığımız her yere
bir daha hiç uğramadım
sarılıpta yastıklara
sen diye yatmadım
kimseye sormadım
kalktığımda gözlerim aramadı
bir çay içimi kahvaltıda
çaya bakıp hiç dalmadım
Ben seni hiç sevmemişim!

Yalan, inanma birisine
yağmurlar sel oldu gözlerimde
her yerde aradım herkese sordum
her rüyamda, sokaktaki kadında
seni yaşadım seni gördüm
sigaramı her çekişimde bile
duman diye seni hapsettim
bilyorum anlamıyorsun beni
Meğer sen çok sevmişim!

Amsterdam/23 Haziran 2012; 04.14(HSİ)

Ali Bektaş

Benim

Sel gibi akan göz yaşlarımda
Eriyip giden kar misali benim
Kimsenin yürümediği karanlık yolda
Yolunu kaybeden kaybolan benim

Ak saçlarımda beyaz yıllar
saatleri arayıp bulamayan benim
Şakağımda derin kırışıklar
yalnızlar sokakığında yürüyen benim

Git, yanına sevdanı da al git
Yıllarım benim, saniyelerim bana ait
Bende sevmeyi öğrendim sana rağmen
Sensizliği öğrenecek yeni doğmuş gibi benim

Hiç bir şey kalmadı senden bana
Sadece dökük yıkık hatıralardan başka
Saklamayacağım, atacağım derin karanlıklara
Işıksız odalarda yaşayan benim!

Ali Bektaş

Bir Aşk Yaşamalısın

Romeo ve Juliet misali düşmanlıklara inat,
Shakespeare kiskanacak, nefretten sevgiye
Mark Antony, Kleopatra dehlizlerinden çıkartacak
Juan Domingo ve Evita'yı cehennemde yakacak
Bir aşk yaşamalısın Josephine tadında Napolyon havasında
Mavi Gözlü, sarı saçlı, endamlı, vakur, Selanikli Saliha
Yiğit, Sevdasının arkasında; Elena olmalı rembetiko halayında
Tripati, sfarlis ile bahçelerde börülce toplayan Nazmiye
Yada chiotikos, stavrotos seranatı Ege adaları kızları
Bir aşk yaşamalısın buğday tenli, yanık benizli Anadoluda
Rakı gibi ağır, anason tadında; mezese yoğurt beyazlığında
Cigara dumanı gibi içine çekercesine; çaresiz bronş zavallılığı
Bir şişe Petrus sarhoşluğu niyetine üzüm bahçelerini dolaşır
Bir duble Stolichnaya hayali ile süslenmiş Oleyssia'yı düşlerde
Bir aşk yaşamalısın Katerina Fahişeliğini içine sindirilmişliklerde
Zifiri karanlık olsada dört duvar arası, Alcatraz Adası hali
Aileen Wuornos seriliğinde vahşi olsun yada acımasız
Geriye birkaç damla göz yaşı kalır ve sonra Monster filmi
Elizabeth Báthory yaşasa kiskanırdı bohem edasında demeden
Bir aşk yaşamalısın soylu... Asılzade, Aristokrat olacaksa da olmasın
Ankara / 23.02.2013

Ali Bektaş

Bir Kadın

Bir kadın, ihanet batağının ortasında, yazgısı belli
Yazarı bildik, senaryo değişmeyen bahaneler kurgusu
Oyuncular değişen, bir de filmin adı, sahne benzeri
Kuzu postunda bir kurt, ağlamak silahı, kader yolcusu
Umutları yıllar önce bitirilmiş, korkuları vardı
Kolay mı yılların acısını söküp atmak, zor olmalı
Hayallerine ket vuran endişelerinden hain yaftası
Acıyor insan bakışlarındaki izlerin karışık olgusu
Az mı, yıllar öncesinin hikayesi var eziyetle tanışması
Bir kadın ihanetine ağlıyor yürek dolusu kanla
İdam fermanı imzalamış korkuları bir çakalla
Belki içinden gelmiyor ihaneti, yaşamlar dolusu
Kaos, korku, geçmişin karanlık eğreti hoyrat duruşu
Bilinmez ki orada başladı belki sevmeyi unutmaması
Baraka misali yıkıldı yıkılacak, anlar zamanla
Geç olsa da derin yara misali anlar var oluşu
Kalmamış ar haya, her şeyi mübah bellemiş
Doğruları eğrileri bile kalmamış, hiç bilmemiş
Yolu uzatmaya çalışan azap dolu bakışları
İhanet akıyor, kin akıyor gözlerinden umutsuzca
Yorgunluk var, yılgınlık var bitmiş ve tükenmiş
Derin çizgiler anlatıyor kalpsiz olduğunu, ak saçları
Neden sonra anlıyor, geç kalmışlığın acısıyla
Yasaklanmış, men edilmişlikler var, sapkınlıklar
Duymuyor bir ses, engelliyor alışmışlıkları
Otuz sene, dile kolay! Lanetler dolusu yaşanmışlıklar
Hala yaşıyor korkuları, unutamıyor zehir yaşamları
Diz boyu bahaneleri var, yalanları aşikar, zavallılıklar
Esaret bu, biliyor özgürlüğün bedeli kaldırmıyor ağırlığı
Geçmişinden hapsolmuş, geleceği hiçlik ve yokluklar
Ben bir hain kadın tanıdım, utanç dolusu ızdıraplar
Yüz kalmamış, astar yırtılmış ihanet mahkumu yaşamlar
Bir gün hesap soracak, bilmezler, yürekli sevdalılar.

15,03,2013 ANKARA

Ali Bektaş

Can Dostlara Selam Olsun

Dostlardan selam aldık
Selamı yüreğimize koyduk
Ne mutlu, dostları bulduk
Can dostlara selam olsun.

Hak kapısını dostlarla çaldık,
Erenlerin kapısına vardık,
Yemeden karnım doyduk,
Can dostlara selam olsun.

Kerbelayı zikreyledik,
Ekmeğine, suyuna şükreyledik,
Bin bir sabır ile seyreyledik,,
Can dostlara selam olsun.

Hüseyin ismini de andık,
Bizi seymeyenleri de sevdik,
Dostluğu katık eyledik,
Can dostlara selam olsun.

Selamları başucumuza koyduk,
Şükür, kelamın ile doyduk,
Kalpden kalbe köprü kurduk,
Can dostlara selam olsun.

Azına, kıtına da sevindik
Dostluk libasını giyindik,
Candan da aziz bildik,
Can dostlara selam olsun.

Hasan, Hüseyin yolu olduk,
Rüyalarda bile dostu bulduk,
Zulümlere merhamet olduk,
Can dostlara selam olsun.

Zalime boyun eğmedik,
El pençe divanına gittik,
Tüm Ademe helallik verdik,
Can dostlara selam olsun.

Cem evinde zikir eyledik,
Efendimize hayran kaldık,
Yoluna da kurban olduk olduk,
Can dostlara selam olsun.

Kerbelayı dile döktük,
Gözyaşıyla gusül ettik,
On iki imamı bizde gördük,
Can dostlara selam olsun.

Pirlerin hakkına talip olduk,
Gittikleri yola şahit olduk,

Yakıldık, yandık şehit olduk
Can dostlara selam olsun.

Ali Bektaş

Derin Yokluk

Yalnızlığı bana sorma;
Zaten ben yalnızlığım.
Yarını hiç bilmem;
Dünlerde yaşıyorum.
Zifiri geceyi anlatma,
Karanlıklarda yaşıyorum.
Korkularını anlatma, anlamam;
Asırların kaygılarını taşıyorum.
Elemden, kederden dem vurma,
Güne sen dolu acılarla başlıyorum.
Yakınları anlatırdın bana uzun uzun,
Anlamadım hiç, uzaklarda dolaşıyorum.
Sadece hasreti iyi bilirim...
Yarısız karanlıklarda,
Hasret dolu yalnız biriyim!

25/02/2013 – Ankara

Ali Bektaş

Devrim, Sen, Ben Ve Ankara

Seni ilk öptüğüm bulvar var ya
Şimdi ne yağmurvar, ne de kar
Beton yığınları buz gibi üşütürdü
Gözlerimiz aydınlatırdı geceyi
Büyük bir aşkı sen ve ben
Devrim marşları söylediğimiz Kızılay'da
Che Guevera anıtı dikecektik Ankara'ya
Devrim marşları kadar temiz aşkımızla
Aşkımızın sırtına kaç jop izi kaldı
Nereden bilecektik bir kara izi kalacak
Bir yüreksiz ses ayıracak seni ve devrimi
Devrim hayallerimiz, sen ve ben bir de karanfil
Şimdilerde duymuyorum özgürlük marşlarını
Ya ben yaşlandım yahut şimdiler yaşlı doğdu
Unutmuş değilim sosyalist günlerimi
Karla yoğrulmuş, yağmurla akıpak sevdamız
Gibi Ernesto çığlıklarını da kesmiş olmalılar
Şimdi Sıhhiye sensiz, devrimsiz, marşsız
Yürümek bile zevk vermez oldu tek başıma
Strazburg caddesinde Atatürk Lisesi tek başına
Seni özlüyor, Devrim marşlarını özlüyor... Bende!
Yağmur yağıyor, kasvet kara bulutlarda
Taş mektep mahsun, göz yaşı akıyor saçaklarında
Ağlıyor olmalı, Orhan Veli'nin anısı var göz yaşlarında
Ankara sessiz, yetim, kimsesiz, çaresiz; sensiz ve bensiz
Devrim yazıları yok duvarlarında, Ankara çaresiz
Sonra ayaklarım beni Ulucanlara götürüyor, hükmedemiyorum
Mahir bir ses karşılıyor, Deniz gibi kabarıyor yüreğim
Darağacı her yer, Devrim şehitleri avlular, güvercinleri göremiyorum
Kalede de eski tat kalmamış, sensiz Ankara'yı seyredemiyorum
Nereden bileceksin bir kahpenin kahpe silahından
Bir kahpe kurşun... Unutmadım gül rengi kanlar içerisinde
Kucağıma yığılışını! İşte o an bitti aşkımız, sevdamız
Kan damlıyor aşkımıza, elindeki pembe güle, tüm insanlara
O zaman bitti Ankara, ondan beri söylenmiyor marşımız.
Bakıyor um sağa, sola hatırlayan var mı seni ve devrimimizi
Biçare bakış benimkisinde, her beşer kendi işinde.
Ateş değil, kor bir yana, külü bile kalmamış Naçar Ankara!

15 Kasım 2011 / Ankara

Ali Bektaş

Duyun Sesimi Karanlık yobazlar

Temmuzun ikisi, yıl doksan üç; sıcak mı sıcak,
Pir'imnin eli Sivas'da otuz üç can yanıyor, yer Madımak...
Işık, ışık aydınlatıyor karanlığı yiğit caların Alevi.
Kudurmuş mahluk yobazlar saldırıyor, yakıyor canevi,
Nerede görülmüş, Hangi Tanrı buyruğu insan yakmak?
Sen onları yakmadın, onlar şehidimizdir, bilesin ahmak!
Salyalar saçarak saldıranlar bilmem kimin köpeği?
Onlar yanmadı bilesiniz, yaşatıyor milyonlarca yiğit yüreği.
Bizim tohumumuz sevgi, kardeşlik, isanca barış ile yaşamak;
Siz ki karanlığın yezidleri, şeytan yavaşmaları gerici korkak,
Bizim yolumuz Ali, Hasan, Hüseyin ile Erenlerin Cemevi,
Siz ki babası -sahibi belirsiz, dinsiz- imansız Hızır Paşa itleri...
Madımak yanmadı, ağıtlar söylenmedi, Canlar yaşıyor bize bakarak,
Siz Cehennem köleleri, yaktınız mı sanıyorsunuz Madımak?
Karanlığı yok edecek, Aydınlık yüzlü binlerce geliyor Alevi.
Dünya lanetliyor, Tanrı lanetliyor; Ali Lanetleyecek hep sizleri.
Ali Bektaş / 12 Kasım 2011 / Ankara

Ali Bektaş

Dün Gece

Sabah olmaya yakın rüyamda
Uykularımda çıkmadın dün gece
Apaktın, bürünmüşsün siyaha
Gözlerime bakamadın dün gece
Bilmediğim bir yer, hiç göredüğüm
Çok şeyler var, anlam veremediğim
Karanlıktı yüzünü, seni seçemedim
Aklım varlarda yoka çıktı dün gece
Siğ sularda vurgun yemişcesine
Manasız manayı sevdim delicesine
Kapıldım yağmursuz havada sellere
Sıcak iklim buz oldu dün gece
Uykularımın baharında kara kışı
Yerde ve gökte bulamadım çıkışı
Susuz çöllerde nehirlerin akışı
Göz yaşı sellerinde boğuldum dün gece
Yoklarda varmışsın gibi aradım seni
Çıkmaz sokaklarda bekledim gelmeni
Bir gölge geldi, ona anlattım kederimi
Gecenin karanlığında aydınlandı dün gece
Sorma bana düne dair, hatırlayamıyorum
Ayaklarım yere basıyor kalkamıyorum
Herşey aleni, görüyorum, anlayamıyorum
Özgürlükler meydanında esirdim dün gece
Ali Bektaş / 19 Kasım 2011 /Ankara

Ali Bektaş

Falan Filanlara

Garibin hasatı kalmış harmanda yerde
Sapını, samanını, tanesini yiyen yiyene
Tabipler derman olmaz olmuş yaraya derde,
Fakiri, fukarayı vuran çok yerden yere

Devlet kapı olmuş haramilerin çeşmesi
Zor iyi-kötü, haram ile helali seçmesi,
Haramzade, yol kesen olmuş iktidarın yeni yetmesi
Su yerine, ekmek adına kanımızı içen içene

Eskiden bilirdik, tanırdık dinlisini, dinsizini
Dünün dinsiz bezirganları pazara çıkarmış dini
Eskinin Vatan satanı, Halk düşmanı, densizi
Vatana, millete, Cumhuriyete söven sövene.

Bir namert bin merde hükümdar olmuş,
Yiğitler, beyler ayaklar altında kalmış,
Dünün sümüklü it yobazı ferman salmış,
Gemileri salmışlar Denize, milleti soyan soyana

Matbuat olmuş kara leke, yok beyazı,
İki kelime bilmeyen satılık gazete başyazarı,
Satılıyor yurdumun toprağı, taşı, ormanı
Cellat misali urgan elinde canlar alana

Vurgun, talan aldı başını gidiyor yetmez mi?
Zalimin, hainin zulümleri iahentleri bitmez mi?
Yalan, dolan, kin iftira yaptıkları bitmez mi?
Adalet zalimin elinde, her yer zindan; yatan yatana.

Ali Bektaş, sen uyma soysuzlara, kansızlara
Şözün boşadır ar damarı çatlamışlara, arsızlara
Özgürlük teslim edilmiş satılmış soysuz yobazlara
Bu da bilmeyenlere ders olsun; falanlara filanlara!
Ali BEKTAŞ - 22 Haziran 2012/ Amsterdam

Ali Bektaş

Firarda

Yaşanmışlıklar dolusu sevaplar, günahlar ve yalanlar
Gelenler ayrı, gidenler ayrı seferde zihinler firarda
Geceye, gündüze bakma; karanlıkta kaybolmuş hayatlar
Ruh alemini bir korku sarmış, Kainat kayıp, gözler firarda...

Derinden sela okunur, duvar dibinde kız çocuğu ağlıyor
Boşluktan bir ses, tüm seslerden baskın, kimse duymuyor
Şeytan put kesilmiş vahşet yolunda, Adem kana doymuyor
Salavatlara suskun, ayınlar yasta, İn-cin lal olmuş sözler firarda...

Toprağın altı gazap fıskırıyor, üstü göz yaşı deryası, kan kokusu
Ezelle ebedin çatışması olmalı, nihayete insanlığın son uykusu
Nesneler belirsiz, yürekler çoktan zayı, yer-gök zulümler korkusu
Zalim hükümdar; Yüz kalmamış, astar yırtık çamurdan yüzler firarda...

Güneş silik; görünmüyor arsızdan, hırsızdan... Her yan inkarın ordusu
İslam Müslümansız, İsevi günahlar içinde, Musevi iki eli kanlarla dolu
Kutsallar yıkılıyor tek tek kendi çocuklarının derin, ihanet uykusu
Kafalar yük olmuş, beden taşıyamıyor içi boş başı, beyinler firarda...

Kabe ne yan, kible kararsız; Kudüs kan ağlıyor, Şam Mesih'i beklemiyor
Okyanuslar dolusu kan, karalar kadar hüznü İmanlar – Dinler firarda
Dünya aydınlık beklerken medet umuyor ahiretten.. bedenler firarda
Kesif bir yangının son dumanı görünen, Melekler çaresiz, akıl sezemiyor!

AMSTERDAM/ 11 Temmuz 2013-

Ali Bektaş

Havva Yada Eva

-Bu şiirim Havva Yangın'a(!) ithaf edilmiştir.-
Mare Maggiore Fransızların denizi, Yunanlıların misafir sevmezi
Bizim karadeniz! Köylerden birisi, dünyaya bir çocuk gelir;
Kız çocuğu, misafir sevilmez, kız işe yaramaz; olamaz çiftçi.
Baba sevinmez, öfkeli... kendisi adı gibi olmalı, dini yücelten,
Alaaddin! Kimse ilgilenmez bebekle, büyükanne çıka gelir,
Havva olsun adı der. Eski Ahit Tekvin'e göre Eva olur kızın adı
Din, ama kime göre hangi din? Habil'i, Kabil'i ve Şit efsanesi
Doğduğu gün başlar Eva'nın kaderi; kovulmuşluğun ızdırabı.
Hayyim zorlu olacağını bilemez Havva, Aziz Paulus suskun kalır,
Ademin günahı başlar, Musa'nın yasalarına uymayan günahkarlar
İblis'in laneti çamur olan Havva'ya bulaşır, adı gibi çamur olur
Havva Adem arar, Cebrail değil iblisten medet umar, hainlik başlar
Havva için müzdelife kalmamış bu dünyada, İblis ile Meysan yeri.
Havva çocuk daha, iblisin cesareti ve Eva'nın günahı babasını yoklar
Yaş on dört, Azrail İblis el ele girerler babanın günahına bir intihar.
Yalan yanlış üzülür Havva, göz yaşı birkaç damla, İblis ağlar mı?
Başlar Eva'nın iblisliği, kolay mı yedi kız kardeş, hepsi günahkar
Tanrı belli eder işaretle Eva'nın gelecekteki veballerini saklar
Cesaret sandığı fütursuzluk ve arsızlıkla saldırır dünyaya Havva
Tebdil-i mekan gözüdür neden sonra, Eva başlar günahlarına
Bir ilim için yol alır aslı macera, karanlığa yolculuk başlar
Hesap verme yeri, hesabın adı daha beter İblis, Adı Mustafa.
Gecikmez, iblis iblisi kolay bulur, bir saz teli Havva'yı kandırır
Tanrı'nın adaleti başlar, öbür dünyaya değil bu dünyada hesaplar
Havva ezilmişliğin kabuğunda çıkmak adına, Ahlas değil
Ahlaksız olmaya yürür, Mustafa'ya çok çabuk teslim olur
Çok sürmez anlar hal ve gidişatı, geç kalınmışlık var at ve Üsküdar
Kargaşa başlar Tanrının adaleti tecelli eder iblislerin savaşında
Adı bile sürgün, dinler savaşı; Eva ile Havva'nın hesaplaşması.
İki iblisten tanrı birbirlerine hesap sordurur, seyrederek sadece
Eva için cehennem başlar, sorgular, ızdırıp ile tehditler
Tanrı kararlı bu dünyada yaşatıyor tattırıyor günahkar acıyı
Çok sürme sazın teli kopar, anlaşılır işe yaramadığı
Mustafa saz teli yapar başlar çalmaya Eva'yı, Eva boş durur mu
Durmaz! Tanrının adaleti başlar öbür ibliste sıra, Havva başlar
Uzarda uzar Mustafa'nın boynuzu, Havva hiç durur mu?
Sonuç bildik tanıdık iblislerin savaşında iki şeytan çarpışır
Eva üzgün, Mustafa onursuz, bir de çocukları olur,
Güçlü, yürekli ve kahraman olsun isterler adını öylesine
İki iblisten bir melek doğduğu nereden görülmüş isimle olur mu
Heves işte, kendi günahları; bu savaş tanrının iblis savaşları
Neden sonra tanrının şimşegi göze batar, darma dağın eder
Çeza bu çekeceksin der ve bu dünyada başlar iblislerin hesabı
Öbür dünyaya kalmaz bırakmaz tanrılar günahların gazabını
İbret olsun diye seyirlik Eva yada Havva ama yazgı değişmiyor
Günahlar af edilmiyor, kalmıyor ahirete, bu dünyada hesap var
Tanrı ibret olsun diye nice Eva ve yaratmış Mustafa'larını...

17/03/2013 01; 19 ANKARA

Ali Bektaş

Hoşça Kal Aşk

İlelebed sana elveda dedim Aşk!
Beni çok yordun, söyleyen zamanında önce saçlarımda ak.
Denizde boğulmuş bir adam edasındayım, ne baş kaldı, ne ayak,
Umutlarımı, yarınlarımı bir turnanın kanadına bağladım
Maziyi hatırlamak, bir esinti bile istemiyorum, benden uzak!
Hep sen, her yerde sen, yanımda sen vardın, istemem bırak!
Aşk mısın ne menem şeymişsin sen böyle, anlamadım ki
Sonların en kötüsü, senaryoların en berbatı çıktın, sana inamıştım,
Her yolun bir sonu vardı, sen durmadın; son seferde ben kalmıştım,
Yok, sana inanmıyorum. Ben de indim hüsrân sokağının başında
İşte benim sensiz yalnızlığım, sensiz devam edeceğim son yolculuğuma.
Bulursun, biliyorum bir yolcu her seferinde, caddede, sokaklarda.
Acı, elem, keder vereceksin her durakta, göz yaşları kalacak arkalarda.
Sensiz yaşamaya öyle alıştım ki anlatamam, çok mutluyum şimdilerde
Desem inanır mısın bilmiyorum, şimdi son yolculuğun kimbilir, kimlerle
Elveda Aşk, güle güle, Hoşçakal Aşk! Zor olsa da unutuluyorsun elemlele.

Ali Bektaş

İhanetle Savaş

Toprak hüznünlü; üstünde kan, altında binlerce şehit...
Gökyüzü muzdarip, ihanetlerin çığlıkları arşta.
Sular korkak, hainlerin korkusu sinmiş, konuşamıyor.
Bulutlar dolu, boşaltamıyor göz yaşlarını mübarek topraklara.
Tanrı'nın gazabı, kullanılıyor İslam, ayaklar altında Tevhit.
Adem-i beşer bezgin, her biri nefsi ile bir lokma savaşında.
İtler güler olmuş Türkün haline, Türklük bir kan uykusunda.
Adalet ve Hukuk perişan; ipler puştların elinde, her yer zindan,
Analar utanıyor doğurduklarından, garabet diz boyu çocuklarından.
Vatan kahırlı, Devlet tarumar, ihanet hadsiz hesapsız,
Bayrak dalgalanmıyor küskün, ayaklar altında kahpeliklerden.
Bütün ışıklar karartılmış, sadece soysuzların namlusunda ışık,
Düşman içerde, bütün kaleler zapt edilmiş, hesaplar karışık.
Çok değil, bir görev bekliyor şehitlerle ecdat ve çocuklar,
İhaneti paramparça edecek bir daha, yine kurtuluş savaşı.
Uyanma zamanı, şimdi, yok başka zaman; Haydi Elif'im,
Haydi babası şehit Mehmed'im; yerdeki şehitler Ata'n adına,
Doğmamış çocuğun, yerde fişkırın kan, namusun, Vatan namına.
Zindanlarda mağdurlar, satılmış karış karış toprak sevdasına
Durmak değil, susmak hiç olmaz, belagata kanmış halkım
Ayaklan 1919 ruhu ile; Dini, Milliyeti elinden alınmış halkım.
Topraklarımız yine verimli, gökyüzü neşeli, sular can versin.
Bulutların arkasında aydınlık gün seni bekliyor heyecanla,
Yarını karanlık çocuğun, Tüyü bitmemiş yetimlerin hatırına,
Korkma candan, endişelenme kandan Vatan uğruna.
Şimdi geldi zamanı hainlerle hesaplaşmanın, kutsallar aşkına.
Kalk ayağa dimdik, Ankara'dan başlasın Samsun ruhu.
Sana korkmak, durmak yakışmaz; Mustafa'nın askerisin.
Türksün, kanında ne geri durmak olur, ne de bir korku.
Savaş zamanı şimdi doğrul, Şevk almalısın Kemal'in bakışlarında.
Kalk Amasya, Haydi Sivas'da canlar, Yürü Dadaş Erzurum'lu...
Hainler bir avuç korkak; Sen Atatürk'ün ordususun Türk soylu.

04/03/2013 ANKARA

Ali Bektaş

Kimsesizler Mezarlığı

Şehrin uçlarında, kuş uçmaz kervan geçmez
Bir kimsesizler mezarlığı var, adı gibi kimsesiz
Bir ot bile gövermemiş, sağında solunda
Yolcu da yok ki bir dua okusun, sevindirsin
Ömür törpüsü yaşamlar yatar bu mezarlarda
Ne çığlıkları duyulur, ne bir çitirtı, gayet sessiz
Kim bilir daha rahat yaşadıkları hallerinden
Ara sıra bir köpek uluması bozar sessizliği
Bir de bazen karınca öbekleri, bok böcekleri
Alınmazlar, bilirler kimsesizliklerini, yokluğu
Birde arada ölüme terk edilmiş eşekler bırakılır
O zaman mutlanırlar, paylaştıkları var aynı kaderi
Her birisinin benzer hikayesi var, değişen kelimeler
Dün bir cenaze daha geldi, önde imam üç insan
Hepsi doğruldu yerlerinden heyecanlı, merakla
Kısa duası okundu, sonra kapattılar mezarını
Misafire hoş geldin için toplandı kimsesizler sakinleri
Dirilerden sordular, ne haldeler, nasıl durumları
Konuşmadı yeni gelen, sadece süzdü tek tek göz ucuyla
Bir mana okudu bir ölü, siz kendi yalnızlığınıza bakın
Misafir gitti yattı, zebanilerin gelmesini bekledi
Nasil olsa günahkar, defteri kabarık biliyor yeri cehennem
Yaşarken ne farkı vardı ki burada ne olsun, belli
Akşam köpekler uludu, karıncalar hücum etti,
Bir yaşlı, uyuz eşek daha getirdiler akşam vakti
Eşegi de selamladı kimsesizler, kendileri gibi
Bir çığlık koşturdu neden sonra, kadın avaz avaz
Olurdu bazen, kimsesiz kadınlara burada tecavüz ederlerdi
Yine bir kimsesiz kadının kanına girdiler belli ki
Her yer kimsesiz, her taraf yalnızlıklar dolusu
Bitirdiler adamlar işlerini, sadece sessiz bir ağıt sesi
Bugün çok hareketli geçti, kimsesizler mahallesi
Kadın ayağa kalktı kalan mecali kadar
Yürüyecek gibi oldu, zorlansa da yığıldı yere
Bir misafir daha geldi kimsesizler Kabiristanına
Sonra anladılar kadın kimsesiz değilmiş
Gelirken, karnında bir de çocuk getirmiş.

Ankara / 26.02.2012

Ali Bektaş

Liseli Aşkım

Yıllar, yıllar önce...
Adını hala aklıma kazıdığım;
Hatırladığım onaltı - onyediyedi yaşlarım,
Lise yıllarımdı, öyleydin sende.
Bilmem hatırlar mısınız?
Kurtuluş parkı, bir ağacın altı;
Çiçek yoktu, paramda yoktu.
Sana ağaçtan bir yaprak kopardım,
Bakmıştın gözümün içine, öpmüştün ya.
Okulda kaçır, el ele dolaşırdık parkta.
Çocukça... İlk öpüştüğümüz utanarak,
Söz vermiştik,
Sonsuza dek ayrılmayacaktık,
Uzak olsakda unutmayacaktık.
Ayrıldı yollarımız...
Bir daha birleşmemek üzere.
Seneler geçti, Asır gibi belki,
Dün Kızılay'da gördüm, tanıdım.
Değişmemişsin, değişen sadece saçının rengi.
Aynı endamin, o gülüşün yoktu ama...
Sorma beni, çok yordu hayat!
Ben benim; şakaklarım, beyaz saçlar ayrı.
Konuşmak istedim, bir merhaba azından,
Yaklaştım, bir adam geldi tuttu kolundan,
Adam hoyra mı hoyrat...
Belliki sana kızılıyordu, belli ki seni üzüyordu.
Adam bağıyor: "neden işe gitmedin?"
Gözümünden hiç gitmiyor titrediğin.
Sonra bir adam daha yaklaştı yanınıza,
Hoyrat adama verdi para, Kardelen olmuş adın,
Daha iyi davran daha çok para dedi adam,
Neden sonra anladım, sen satılık bir kadın
Ayaklarım çekti beni Kurtuluş parkına
Sanıki Başıma yıkılıyordu Ankara!
ALİ BEKTAŞ 27/10/2011 Ankara

Ali Bektaş

Memleketim

Bir cevap bekliyorum suskunluğunda
Yaşanmışlıklar bir yana, ayrılıklar sıcak
Her yerde elem, her yerde keder kokusu
İsyan, isyan; sükutlu akşamlarda kalan
Che bakışlı, devrim isyanı, ekim soğuklarında
Cevap alamıyorum, boş mu konuştuğum yoksa
Deniz kokusu sinmiş, Mahir ellerin, Yusuf Odamda
Kahırlar dolu, cefalar kadar vefasızlar memleketim
Nazım bakışlı yarım, Hüseyin'ler sevdasında
Bütün yollar kapalı, nereye baksam Kızıldere memleketim
Yoldaşlığımız karanlıklarda başladı, güneşle aydınlandı
Mayıs'lar suskun, suskunluğu bozan bir kuşun kanadı
Sonra, ağıtlar yakılır boylu boyunca uzanmış fidanlara
Analar gözü yaşlı, babalar yas havasında, yoldaşlar yollarda
Adalet bekler, Barış bekler, sevda bekler yumruklar havada
Kaç oldu bilmiyorum yüzyıllardan bu yana Sivas'a
Bağrımıza kaç ateş yakıldı, kaç şarjör mermi boşaltıldı
Üstümüze, yüreğimize... Yılmadık, korkmadık satılmışlarda
Başladı yine Devrim marşı, Semah Türküleri yine başlatıldı
Sevda mevsimi geldi Devrim havasında, bir "Hü" edasında
Toprak kokusu, yağmur yağıyor olmalı, Güneş doğdu ilkbahar
Yanarak şiir okuyor, türkü çigiriyor Pir'ler sevdalı memleketim

28/10/2011

Ali Bektaş

Mıyorum

Ne yaman çelişki bu aymazlıkların, ne yapsam anlatamıyorum.
Çehreni sarmış mor bir korku, duvarlar yıkılmıyor, ulaşamıyorum.
Hanyu Pinyin kadar kalabalıklar içindesin, bakıyorum, göremiyorum
Mata Hari gizemi var bakışlarında, Gottlob Frege mantığında çözemiyorum
Yağmur yağıyorsa, Hava bulutludur diyorsun, bulut var, yağmur göremiyorum
Çelişki, tutarlılık, aşına ile uzaklık, zafiyet ve misogyny ... Sana diyemiyorum
Feminia duraklamaların etkili belli ki, düşmanca. Yine de sana kıyamıyorum
Emansipasyon yada sexuel otonomi mücadelesi? Sana katlanamıyorum
Gynocentric Formlarda bir ayrıcalık derdindesin, o zaman anlayamıyorum
Saklamak istediğin başka: Frijit! Bahanelere sığınuyorsun, af edemiyorum
Yaşadıkların gizli saklı, belkide? Erich Fromm yada Sigmund Freud olamıyorum
Bir Philia gelir belki, storge olsada olur. Sofizim çok uzak, bir Xenia bekliyorum
norepinefrin ve serotonin artıyor ve hatta dopamin... Ama seni sevemiyorum.

Ankara / 23.02.2013

Ali Bektaş

Ölümden Korkmadım

Korkusuzca yaşamak insana yakışan
Bende korkmadım, yaşamaktan ve ölmekten
Bir kahpe kurşunla yada zalım bir iple olmasın
Ben öleceksem vaktimden önce
Nisanın bir gecesinde olsun ölümüm
O da olmazsa Mayıs'ın altıncı sabahı
Ulucanlarda
Bir yağlı urganın ucunda yaşasın bedelim
Mayıs olmazsa da Temmuz'da
Pir Sultan Divanı Sivas'ta
Tan yerinin ateşle birleştirildiği yerde
Belki bir dağ başında yada bir yol ucunda
Kimbilir, cesedim bir göl dibinde
Bilinmez ki
Sessiz sedasız kaldırırlar yatağımdan
Yok olur, kayıp olur bir daha dönmemek üzere
Bilinmez ki duvarlara yapıştırılmış afişlerde aranıyım
İki ellerimin arasında kanla kırmızı bir beyaz gül
Korkmadım ölümden, korkmam
Böyle zalim yaşamaktansa hayasızca
Bir isteğim var, leylakların açtığı mevsimde olmasın
Karanfillerin tomurcuk verdiği zamanda
Canların Şah'a selam durduğu anda
Bulmasın ölüm!

27/11/2011

Ali Bektaş

Sen...

Sen yanımdasın, ellerimi tuttuğunda, sıcaklığını kalbimde hissediyorum;
Tam "seni seviyorum" diye haykıracakken, dilim varmıyor, söyleyemiyorum.
Seninle ağlamayı, gülmeyi, paylaşmayı; senin yanımda olmanı aslında seviyorum.
Çok kötü, çokta vahim aslında... seni herkesten kıskanıyorum...
Şevdamı dağa, taşa, çiçeklere va hatta marsa anlatıyorum, sana anlatamıyorum.
Seni kaybetmek korkusu... ben beni, seni yüreğini içimde saklıyorum.
Bunları bilmezsin! Anlyacağını da düşünmedim. İşte o zamanlar yüzüne bakamıyorum.
Sen... beni hiç anlamadın ki; anlasan yüreğimin derinliklerinde sıcaklık olmazdı,
Canlıya, cansıza dertleşmekten bitap, yokluğunda gözlerim seni özlemez aramazdı,
Yanımdayken bile özlemez, aramazdı gözlerim; gideceksin korkusuyla yüreğim
yanmazdı,
Şimdi korkularıyla başbaşayım, yanımda olmadın ki ya sen başka yerdesin yada
yüreğin!

23 Haziran 2012/ Amsterdam

Ali Bektaş

Son Gemi

Sağanak, sağanak yağan yağmur selleri
Sürüklemedi mi, tağa kayaya çarparak.
Tağ gibi sert dolular sanki delercesine beyni
Tipide, ayazda kurtulmadık mı birbirimize sarılarak.
Umudumzu yitirdik mi göçükte, üzerimizde toprak
Ne depremler yaşadık, kurtarmadık mı sevgimizi?
Sonbaharda bir gazel dahi dökmedi aşkımız
Temmuz sıcağında kavrulmadı bizim sevdamız
Fırtınalarda alabora olmadık, ayazda karda donmadı yüreğimiz
Şairler şiir yazmadı mı aşkımıza, kıskanmadı mı Mecnun Leylasız
Şazlar bizi söylerdi, aşıklar sevmeyi bizden öğrendi
Destan olup Dedem korkut anlatırdı yaşasa, yaşanır mıydı sevdasız
Kurtlar-kuşlar selam durduğu, şiirler yazardı Pir Sultan Kaygusuz
Yedi düel, ondört iklimde hala anlatılıyordu, aşıklar bize imreniyordu
Aşkımıza mezarda çıkardı ölümler imrenerek, azrail kaygısız
Gökyüzünde melekler, yeryüzünde şeytanlar sabırsız
Bir küçücük imbat rüzgarına dayanamadı, öldüğünü kimse bilmiyordu
Benden başka, bir de Tanrı... Duysa cihan doğmamış bebekler ağlardı
Ben ağlamıyorum, sana kavuşacak zamanı, özler oldum mezarı
Halbuki ben her gün ölüyorum, bilmem, birileri mi durduruyor zamanı
Bir Aliza daha esti güneiden, sevindim, mutlandım, zaman tamam mı?
Diriler şehrinde bir ölüyüm sensiz, Can alan bunu anlamaz mı?
Senin yanına varmak için sabırsızım, bekliyorum o gemiyi hergün
Kalksın diye. Belki son gemiyle olur klakacak ölümler şehrinde bugün...

26 KASIM 2011- 01; 00/Ankara

Ali Bektaş

Şehitlerimize

Şehitlerimin kanı ile yükseldi Bayrağım!
Bir değil, bin can kurban sana Vatanım!
Vatan, Bayrak, Cumhuriyet varsa ben varım.
Eri şehit, komutanı şehit işte canım, ben şehit!

Bütün Dünya biliyor bizim şanlı tarihimiz,
Var mı başka vatan, gider miyiz hangimiz?
Yere düşmez Bayrak, kanıdır şehitlerimiz,
Mehmet, Tekin, gerekirse Ayşe, Fatma Şehit!

Dünya gelse üzerime Bayrak için, Vatan için;
Korkmam, gözümü kırpmam bir beden ile can için,
Şehitlik bana da nasip olsun, o şerbeti içenler için,
Hüseyin Şehit, Hasan şehit, Bir de olsun ALİ şehit!
29 Ekim 2011 Ankara/Ali BEKTAŞ

Ali Bektaş

Tanrıların Adaleti

Bir adalet bekliyor karanlıkta insanlık,
Gözler Dike'yi arıyor kaos ormanı labirentinde.
Eresbos ile Phobos el ele, Eris var ve karanlık,
Pitho yargıçların yanı başında, Nemesis bekleyişinde
Tek neşeli Hades, tüccar misali, Aiakos mutlu.
İnsan darda, yoklarda; adalet ve beyinler bulanık.
Elysion çaresiz bekliyor, belki gelir birisi, Themis umutlu.
İnsanlık el açmış adalet için Zeus'a, dilekleri bir sığınak.
Kanunsuzluklardan bizar insanlar, korkak bakıyor yarınlara,
Sorguçlar Poine kadar duyarsız ve Penthos'a kalmış hayatlar.
Her kapı çaldığında Algos giriyor içeri, Artemis'i beklerken.
Furina cirit atıyor adaletsizlikler ülkesinde, Hygieia hasta.
Febris üşüyor adaletsizlikler ülkesinde, Ate yargıçların yanında.
Neden sonra Dike kovuyor Hypnos'u başından, Bia'yı atıyor
Adalesizler ülkesi insanların Ares'i gönderiyor insanlara
Yok çaresi, savaşmalı adaletsizliklerle, Eos çıkageliyor
Ros yanında. Kazanıyor insanlar bu hak savaşını başı dik.
Hephaistos sarıyor yaraları. Dionysos durur mu, elinde kadehler.
Bir şölen başlıyor hukuksuzların kanları üzerinde,
Adalet diriliyor, Morpheus yine işbaşında hukuksuzlar ülkesinde
Suçlular Hybris'in yanında sürgünde, korkular bitti
Çesurlar ülkesinde. Sentinus gelirken yanında Hera ile
İnsanlarla evleniyor adaletle, hukuksuzluklar ülkesinde.

02.03.2013 Ankara

Ali Bektaş

Tanrının Adamları

Bir çocuk, sinmiş duvar dibinde
Silahların susmasını bekliyor
Ardı arkası kesilir mi, çocuğa inat
Bir köpek görüyor korkuyu gözlerinde
Ölüm kalım değil, sanki düğün havası
Elleri kanlı, yüzleri zavallı, acımasız
Kahramanlık diyorlar iğrençliklerine
Kendilerinden bile gizliyorlar katilliklerini
Onlara göre, katliam şenlik havasında
Tanrı seyrediyor, hoşuna gidiyor olmalı,
Öyle ya Tanrının savaşı, tanrının tacı
Nebiler yok ortada, şeytan cirit atıyor
Duvar dibinden birden fırlıyor çocuk
Silahların sustuğunu, düşünüyor kurtulduğunu
Tanrı doymamış olmalı akan kanlara
Yere düşüyor minik, kuş kadar bir beden
Çığlık atıyor, kana doymuyor Tanrının adamları
Sonra, bir ana; derin ve sessiz bir çığlık
Kimse duymuyor, belli ki anlamıyorlar
Bir kanda ana yüreğinde damlıyor
Kanda kına yakıyor Tanrının adamları

Ankara / 23.02.2013

Ali Bektaş

Tezat Gece Dün Gece

Sabah olmaya yakın rüyamda
Uykularımda çıkmadın dün gece
Apaktın, bürünmüşsün siyaha
Gözlerime bakamadın dün gece
Bilmediğim bir yer, hiç göredüğüm
Çok şeyler var, anlam veremediğim
Karanlıktı yüzünü, seni seçemedim
Aklım varlarda yoka çıktı dün gece
Siğ sulara vurgun yemişcesine
Manasız manayı sevdim delicesine
Kapıldım yağmursuz havada sellere
Sıcak iklim buz oldu dün gece
Uykularımın baharında kara kışı
Yerde ve gökte bulamadım çıkışı
Susuz çöllerde nehirlerin akışı
Göz yaşı sellerinde boğuldum dün gece
Yoklarda varmışsın gibi aradım seni
Çıkmaz sokaklarda bekledim gelmeni
Bir gölge geldi, ona anlattım kederimi
Gecenin karanlığında aydınlandı dün gece
Sorma bana düne dair, hatırlayamıyorum
Ayaklarım yere basıyor kalkamıyorum
Herşey aleni, görüyorum, anlayamıyorum
Özgürlükler meydanında esirdim dün gece
Ali Bektaş / 19 Kasım 2011 /Ankara

Ali Bektaş

Utandığım Gün

Bu gece bir başka uykusuzum,
Kayboluşunun sancısı var derinden
Yavaş yavaş, iime sindirmeden
Sensizliğimde sen ile yaşlanıyorum
Ruhum paramparça, yamalı her yanı
Sylemiyorum, seni arayan gözlerimin isyanı
Ellerimde titrer oldu, artı sağımın akları
Hayallerimde kllenegin istemiştim yarınları
Yzmn solgunluğuna bakmadan, acılarımı
Aynalardan kaçtığım utandığım gün.

Uyumak kolay gelmedi, ne yapsam etsem
Sabahı beklemedi ürperdi halsiz bedenim
Oturdum ağladım, yattım ağladım
Bir de ağlamaya alıştı, senden sonra gözlerim
Varlığında yalnızdım aslında aklımda kalan
Tek tebessüm kaldı geriye Vuslat dolu sözlerin
Tat vermiyor eskiler, bilmiyorum nerede bildiklerim
O gün sevinç çığlığı attığım, yalanmış söylediklerim
Bir çıkmazın tarihinin yazıldığı gündü gittiğin
Yollara bakıp utandığım gün

Çaresizliğin adı bu akşam, rüyalarımda varsın
Korkuyorum yatmaya, seni görmekten, duymaktan
Bir yanım yanıyor, bir yanım üşüyor sensiz olmaktan
evrelenmiş her yanım kar, boran...Sen, beni yakansın
Pencereden beklerdim geleceğin gün susardım heyecandan
Masumiyetine değildi sevdalanışım, bilmiyorum neden
Anlamadım hiç, niinlerle dolu, soruların ortasında sen
Aramıyorum sebep, Gnahla sevabın karıştığı yerdeyim
Dedim ya anlamı kalmadı gecelerin, sensiz son demdeyim
Salon şmş sensizlikte, aramıyor değilim, her yerdesin
Heyhat, kaybetmişliklerin sancıları ile hala yreğimdesin
İsyanın dorukları vurduğu benden utandığım gün

Ben gibi sevda, ben gibi bela ve çaresizliğin son halkası
Zindandaki esirin haykırışı var Sukutlu isyanlarımda
Kaçmak benimkisi düpedüz boynumda ihanetin son yaftası
Anlamsızlığımı hatırlattığın zamanların ben korkularımda
Sana bana baktığımda utandığım gün. 17.05.2013

İstanbul - Kumkapı

Ali Bektaş

Uzaklar

-Hain Bir Kadına İthaf Olunur-
Mesafelerin ne ehemmiyeti var,
Nereden bakarsam bakayım seni görüyorum.
Amsterdam, Prag, Nazım hatıratlı Moskova...
Ne yazar neresi olmuş, Ya Pekin diyeceksin?
Yok, evhamlanma...
Uzaklıklar dayanamaz beynimdeki koridora.
Gelmiş geçmiş en derin yarayı deştin bugün;
Senden uzaklaşmak için vurmuştum yollara.
Olmadı! Yollar kesmedi senin anımsatıklarını,
Uzağım, olabildiğince; kaçıyorum belkide alabildiğince...
Bilemezsin, anlayamazsın, göremezsin; belki mutlu
belkide huzurlu...
Değil! Hiçbirisi, hiçbir şey! Aklımda geçen sensin sadece.
Eskisi gibi takılıp kalmıyorum bir yere, bir şeylere.
Umut etmiyorum, heyhat, hep bildiğin yalnızlığımıda
Umursamaz oldum.
Dün yalnızlığımı bir kadehe doldurdum.
Kimsesizliğim, çaresizliğim fondip oldu kadehlerde.
Ne yalan söyleyeyim, seni gözlerim aramadı değil,
Yoktun! Belli ki unutmuştun... Belki sende umarsız,
Kimbilir, bir şişede beni içtin?
Gördün mü, yokmuş yalnızlığın ve mesafelerin önemi.
Belki de sen bana dün bir bardakta ömür biçtin?
Ben dolaşırken amsterdam kanallarını başı boş,
Sarhoş! ..
Sen acılarını rakı diye içtin.
Acımasız olduğunu biliyorum gurbetin, yolların.
Sen de bilirsin, yol hayallerini, bilirsin bir yudumda çekmeyi.
Bilirim, mezen bir duman sigara,
Yok yok... Fena olmaz bir dilimde elma.
Uzakta ben de öğrendim sana son defa gülüp, "elveda" demeyi!
Bakma mazlum oluşuma, aldanma çocuk yanlarıma.
Kanıksadım bir yudumda içmeyi anılarımı.
Uzun yollara aldanma; yanıltır, bugün "hoşçakal" tüm sevdalarıma.
Karanlıkta ürkmediğini bilirim, korkmadığınıda...
Zavallı, çaresiz olmadığını farkedeli uzun olmadı,
Tanırım, yırtıcılığını bir kaplan timsali.
Dayanamazsın bana,
Bir de uzun yollar olmasa?

22 Haziran 2012/ Amsterdam

Ali Bektaş

Yaşayan Ölü

Mahsumiyeti soruyorsun, işte o benim!
Güldüğümü merak ediyor, şaşırıyorsun,
Son nidasıdır, son demidir yüreğimin.
Bakma güldüğüme, hayasızlığımdan değil,
Ağustos ortasında donmuş bedenimin
Son tangosudur, yaşamışlığımdan değil.
Senden ayrıldığım on yıl, Bana sor, Asırlar...
Kabrin bana İrem bahçesi, yolu Kabe'nin,
Yürüdüğümüz yollar, şimdi kapısı cehennem.
Mahmuslanmış at misali, şahlanmışlığımdan değil;
Tüm renkleri unuttuğumdan, siyahı anımsatırlar
Suçlarımın, cezalarımın, günah ve tövbelerimin
Her Beyaza bakışında seni görürüm, şaşkınlığımdan değil.
Şeytan, melek, cennet, cehennem seni anlatırlar,
Sen başlangıcı, senden sonrası biten sevgilerimin
Bakıyor; göremiyorum, nefesim yaşamışlığımdan değil,
Duyduğum Selalar seni hatırlatır, beni ağlatırlar.
Sen olmayacaksın, kimse olmasın başında kabrimin
Musalla taşındayım, hellalık vakti, yaşlanmışlığımdan değil,
Zebaniler Cehennemden beni beklerler, sabırsızlar...
Cehennemde olmaya razıyım, Bininci asırı sensizliğimin
Sensiz yaşamak, yaşamak mı? Nihavet fasİlidir bu sessizliğimin.

08 Kasım 2011 / Ankara.

Ali Bektaş

Zavallı Ben

Umuda umutsuzca sarıldım, ne var ne de yok olduğun zamanlarda
Gözümün ölümü bile görmediği zavallı bedenim habersiz yanlarında
Hiroşima kadar dağınık, Sağanak nükleer patlamar yaşanmışlıklarda
Zemherinin ayazı vız gelir sevdalı şairliğimde, erken sarhoşluklarımda
Uslanmadım, yırtık paralanmış ruhum durdurmaz ben okyanuslarında
Kavil kader üzere anlamam ben, sevdalı bir şair belki susmuş sefilliklerimde
Dünyayı kırıp barış diktiğim hayallerim, yürüdüm denizlerin en Atlaslarında
Kargaşa, rast gele kaptan havasında hissediyorum yosun kokularında
Martiz bir kızın çığılığı bölüyor hayallerimin rüya kıvamı tam ortasında
Gül var elinde kuru bir gül, bir de yırtık kitap, yorgun belli ağlamışlıklarında
Derin bakışları, anlamsız, kararsız, konuşamıyor yenilmiş beyin kavgalarında
Şiir yazacağım, ilham bekliyorum, aşık olacağım olmuyor geçmişin yasaklarında
Deniz kabarmış, kadın kinli bakıyor, ben martıları seyrediyorum hüsranla
Vapurun düdüğü bile duyulmuyor, kasvetli karamsar bulutlu havalarda
Her can bir dert ile hayal arasında, ellerim boşukta uzanıyor tuttuğum fırtınalarda
Bir kent ağlıyor yazılmamış şiirlere, beste bekleyen yarım kalmış şarkılarına
Beyaz yelkene takılıyorum, fırtına ile boğuşuyor, kadın bana bakıyor umursamazca
Son sigaramı yakıyorum, sonra kadına uzatıyorum yarısında, bakıyor anlamsızca
Nemli bir deniz kıyısı, nemli bir kadının gözleri, patlamaya hazır pusuda fırtına
Önce elindeki kuru gülü atıyor denize, nefret bakışları elindeki yırtık kitapta
Merhaba demeden elveda demiş bakışları, belki de anlatamadığının isyanlarında
Fırtına patlıyor, Hiroşima nereden geldi bu fırtınada bilmiyorum aslında
Benimkide unutmak belki avunmak... Şarabımdan bir soluk daha en koyusunda
Kadın yere yığılıyor, Martılar uzaklaşıyor, çınardan bir dal daha kopuyor,
Ben sessiz sedesiz düşüme devam ediyorum bildiğim, anlatamadığım yokluğumda
Bir ses daha geliyor, efkar dibe vurmuş kalp ağrısı kadına bakarak kadın duymuyor
Simitçi çocuğun sesi de yok bugün, Balıkçı laz Osman da gözüküyor kayığında
Sahil bana düşman, kadın bana kinle bakıyor. Bir daha kayboluyorum zavallılıklarımda.

11.08.2013 ANKARA

Ali Bektaş

Zavallılara İnat

-Bu şiirim İclal Yangın'a ithaf edilmiştir.-
Hayat bu ya, bir hikaye saklı gizemli koridorlardan
Sormuyor, merakım da yok saklı gizli hatıraları
Çoktan unuttum sorgulamayı, uzun zaman oldu
Uçuk saçma; belkide masumane kurtuluşum sorgulamalardan
Umursamıyorum, aldanmıyorum unuttum gitti
Belki ama belki bir kırıntı kalmıştırgeriye dair duygularımdan
Aslında ona da inanmıyorum, sattım dün gece hayallerimi
Uzun bir zincire bağlı kaldı korkak, zavallı hayallerim
Derin uçurumlarda dolaştı zavallı masumiyetim yada...
Adını koyamadığım şeytanlığım, sonradan oldu bunlar
Bir kefen sevdasında garip, ucube sevdalarım mezarlıklarda
Değmez aslında bir kalem ile bir kelama uzun mısralarım.
Sağdan say on kadar, soldan bir hiç bencileyin mülteci anlar
Kalbim sarhoş, beynim dumanlı flu çizgilerde ve bana düşman
Kalbim çarpıyor, düşüncelerim bildik esaretlerde şaibeli
Ben diye haykırmak geliyor içimden zavallı benlerimden
Bir tebessüm zor, ağlamaklı uzun havalar bana göre değil,
Her taraf asabi, yanım düşmanca sarhoş bir küfür hizasında
Kime, bilmiyorum; anlamıyorum aslına bakarsam? Ama bakmıyorum!
Tevekküle boyun eğmemeiştim gençlik hayallerimde ve sonrası
Yok olmayı seyrettim benden ötürü can olmadığı zamanları
Bir can mezar kazıyor, belirsiz zamanların çocuğuna, çocuk nesepsiz
Öteki can kan ağlıyor pişmanlıklar içerisinde eski sevdalarına
Sonrası mı? Karanlık! Kara kışlara inat bir beyaz örtüsü var
Korkmuyorum sessiz odalarda korkularıma inat ve ben yokum
Dün geceki hayallerim bugün yok olmuş bir piç beyinde
Çok karışık, kaos var romanlarımda; gül neydi sahi?
Unuttu, çok oldu menekşe rengini, seni, çiğdemimizi
İroni mantığım yükseldi gariban ruhlar adına dediler... ama...
Sevgi çiçeeğini söndürdün bir yaman karanlık uğruna.
Unutmadım mavinin ve yeşilin ahengini ihanetlerin kadar
Zor! Belkide mağrur, mağdur ikilemi içindeki zavalılığınız...

18/05/2013 Amsterdam

Ali Bektaş

Zulüm

Kağıtlar hükümlü, kalemler tutsak; yazamıyor.
Dirlik bozuk, haller perişan; zalime dur olmuyor.
Biçare Yakarışlar, Gazap sarmış dört bir yanı,
Sabır taş kesilmiş, Dualar zulmü bozamıyor.
Feryatları duyan yok, sus olmuş dünya, duymuyor,
Kelimeler vurgun yemiş, sükûnet her bir yanı.
Konuşmak suç, susmak korkutuyor vicdanları,
Bakıyor gözler, görmüyor; ten bedenden korkuyor.
Ruhlar satılmışçasına, hissedilen şeytanın kolları,
Melekler terk etmiş, Azrail kesmiş tüm yolları.
Utanç ve onur dargın birbirine yüzlerine bakmıyor,
Yollar tıkanmış, sevdaların bittiği, okyanusların çekildiği
Hükümsüz bir beden kalmış, yüreklerin söküldüğü...
Esrarlı gözler, sönük ve fersiz;
Anlam kalmamış, ölüleri bile kefensiz.
Mağrur ile mağdurun son karşılaşması bu
Bütün alevlerin, ışıkların söndürüldüğü
Sıfatlar belli belirsiz gölgeler hakim, zalimin kazandığı
Zulmün galibiyetinin bilmem kaçınıcı?
Ufuklar dar, çocuklar doğmamış; Ana karnında bir ses
Uykuları böler, Allah'a yakarışın can havli sancısı.
Yok duyan, daralmış kainat, görmüyor sırlar alemi
Bitkin, yorulmuş, sessiz sedasız kalmamış nefes
Zalâm-ı Zulm her bir yan, seyrediyor karanlığın efendisi
Tarumar haysiyetler ayaklar altında perişan
Demir parmaklıklar dört bir yan,
Konuşsan zulüm, sussan daha beter: yoksun sen
Unutmak belki de bu olmalı, insana yakışmayan
Utanmak neyine, sustukça sen bir yaşamayan.
Denizler hüznü çöl, kıtalar deniz gibi göz yaşı
Bir tek sen bihaber senden, utançlarınla yaşayan sen!
Dil kurşun yürekte, dost düşman olmuş ezel derdinde
Ar-namus hepten kalmamış, başka ellerde
Susmak çare sanma! Yarın belki de sıra sende.

15.03.2013 / 13; 17

Ali Bektaş